Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

3 декември 2015 година*

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1/2005 — Член 1, параграф 5 — Защита на животните по време на транспортиране — Транспортиране на бездомни кучета от една държава членка в друга, извършено от организация за защита на животните — Понятие „икономическа дейност“ — Директива 90/425/ЕИО — Член 12 — Понятие „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“

По дело C-301/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Германия) с акт от 9 април 2014 г., постъпил в Съда на 24 юни 2014 г., в рамките на производство по дело

Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

срещу

Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein,

В присъствието на:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen, председател на трети състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal (докладчик) и K. Jürimäe, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юни 2015 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Pfotenhilfe-Ungarn e.V., от K. Leondarakis, Rechtsanwalt,

— за Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein, от W. Ewer, Rechtsanwalt,

* Език на производството: немски.

— за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от F. Urbani Neri, avvocato dello Stato,

— за австрийското правителство, от G. Eberhard, в качеството на представител,

— за Европейската комисия, от B. Eggers и H. Kranenborg, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 септември 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3), както и на член 12 от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 53), изменена с Директива 92/60/ЕИО на Съвета от 30 юни 1992 година (ОВ L 268, стр. 75, наричана по-нататък „Директива 90/425“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Pfotenhilfe-Ungarn e.V. (наричана по-нататък „Pfotenhilfe-Ungarn“), организация за защита на животните, и Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Министерството на енергийния преход, земеделието, околната среда и селските райони на провинция Шлезвиг-Холщайн (наричано по-нататък „Министерството“) по повод на решението на последното да подложи Pfotenhilfe-Ungarn на задълженията за уведомяване и регистрация, предвидени от националното законодателство относно здравето на животните, след извършено от тази организация трансгранично транспортиране на кучета.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент № 1/2005

3 Съображения 2, 12 и 21 от Регламент № 1/2005 гласят следното:

„(2) По силата на Директива 91/628/ЕИО [на Съвета от 19 ноември 1991 г. относно защитата на животните по време на транспорт и за изменение на директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 182), изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003 от 14 април 2003 година (ОВ L 122, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 126, наричана по-нататък „Директива 91/628“)], Съветът е приел правила в областта на транспорта [на животни], за да се премахнат техническите бариери в търговията с добитък и да се позволи доброто функциониране на пазарните организации, за да се гарантира задоволително равнище на защита на въпросните животни.

[…]

(12) Транспортирането за търговски цели не се ограничава до видове транспорт, които включват незабавна обмяна на пари, стоки или услуги. Транспортирането за търговски цели включва, в частност, транспортиране, което пряко или непряко включва или има за цел финансова печалба.

[…]

(21) Регистрираните еднокопитни животни, както е определено в член 2, буква в) от Директива 90/426/ЕИО [на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (ОВ L 224, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 67, поправка в ОВ L 172, 7.7.2010 г., стр. 5), изменена с Директива 2004/68/CE (ОВ L 139, стр. 320; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 177, поправка в ОВ L 327, 12.11.2014 г., стр. 9)], често са транспортирани за нетърговски цели и такива транспортирания трябва да бъдат извършвани в съответствие с общите цели на настоящия регламент. Като се има предвид естеството на такива премествания, изглежда целесъобразно да се направи дерогация на някои разпоредби, отнасящи се до регистрирани еднокопитни животни, транспортирани за състезания, надбягвания, културни събития или за разплод. […]“.

4 Член 1, параграфи 1 и 5 от този регламент предвижда:

„1. Настоящият регламент се прилага при транспортирането на живи гръбначни животни, извършвано вътре в Общността, включително специфични проверки, извършвани от официални лица върху пратки, влизащи или напускащи митническата територия на Общността.

[…]

5. Настоящият регламент не се прилага при транспортирането на животни, което не се осъществява във връзка с дадена икономическа дейност […]“.

5 Член 33 от посочения регламент гласи:

„Директива [91/628] […] се отменя[…] от 5 януари 2007 г. Позоваванията на [отменената] директива […] се тълкуват като позоваванията на настоящия регламент“.

Директива 90/425

6 Съображения от две до пет от Директива 90/425 гласят следното:

„като има предвид, че съгласуваната дейност на общите организации на пазара на животни и продуктите от животински произход включва изчезването на ветеринарните и зоотехническите прегради пред развитието на вътрешнообщностния обмен с разглежданите животни и продукти; като има предвид, че за тази цел свободното движение на животни и селскостопански продукти представлява основен елемент на общите организации на пазара и трябва да дава възможност за рационално развитие на селскостопанското производство, както и за оптимално използване на производствените фактори;

като има предвид, че във ветеринарната област границите понастоящем се използват за извършване на проверки с цел да се гарантира защитата на общественото здраве и здравето на животните;

като има предвид, че крайната цел е ветеринарните проверки да се сведат само до мястото на изпращане; като има предвид, че постигането на тази цел предполага съгласуване на основните изисквания за защита на здравето на животните;

като има предвид, че с оглед изграждането на вътрешния пазар е подходящо до постигането на тази цел да се наблегне на проверките, извършвани при изпращането, и да се организират проверките, които могат да се провеждат на мястото на получаване; като има предвид, че това решение води до отпадане на възможността за извършване на ветеринарни проверки по вътрешните граници на Общността и че в тази връзка запазването на предвиденото от общностното законодателство здравно свидетелство или документ за идентификация е оправдано;

[…]“.

7 Член 1 от Директива 90/425 предвижда:

„Държавите членки гарантират, че ветеринарните проверки, които трябва да се извършват на живите животни и на продуктите, обхванати от директивите, изброени в приложение A, или на тези, посочени в член 21, параграф първи, предназначени за търговия, се преустановят по границите, но се извършват в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, без да се засяга член 7.

[…]

Настоящата директива не се прилага за ветеринарните проверки при придвижването между държавите членки на домашни любимци, придружавани от физическо лице и придвижвани под негова отговорност, когато тези придвижвания нямат търговски характер“.

8 Съгласно текста на член 2, точка 3 от тази директива:

„По смисъла на настоящата директива:

[…]

3) „търговия“ е търговията между държавите членки по смисъла

на член 9, параграф 2 от Договора [за ЕИО];

[…]“.

9 Член 12 от посочената директива предвижда:

„Държавите членки следят всички търговци, участващи в търговията в рамките на Общността с посочените в член 1 животни и/или продукти:

а) да са задължени по искане на компетентния орган да се регистрират предварително в официален регистър;

б) да водят регистър, в който да се отбелязват доставките, а за получателите, посочени в член 5, параграф 1, буква б), iii), последващото местоназначение на животните или на продуктите.

Този регистър се съхранява за срок, който се определя от компетентния национален орган, и при поискване от него се представя на компетентния орган“.

10 Приложение A към Директива 90/425 изброява по-специално директивите, предвиждащи ветеринарни проверки на живи животни, които следва да се извършат в съответствие с разпоредбите на тази директива. Сред тези актове е посочена Директива 91/628.

Регламент (ЕО) № 998/2003

11 Регламент (ЕО) № 998/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, и за изменение на Директива 92/65/ЕИО на Съвета (ОВ L 146, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 47, стр. 190) е отменен с Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно движението с нетърговска цел на домашни любимци (ОВ L 178, стр. 1). При все това, с оглед на момента на настъпване на фактите по главното производство, за тях се прилага Регламент № 998/2003. Член 1 от този регламент гласи:

„Настоящият регламент установява ветеринарно-санитарните изисквания, приложими при движение на домашни любимци с нетърговска цел, и правилата, прилагани при проверки при такова движение“.

12 Член 2, първа алинея от този регламент предвижда:

„Настоящият регламент се прилага за движение между държавите членки или от трети страни на домашни любимци от видовете, посочени в приложение I“.

13 Член 3, буква а) от същия регламент предвижда:

„За целите на настоящия регламент:

а) „домашни любимци“ означава животни от видовете, посочени в приложение I, които се придружават от техните собственици или от физическо лице, отговорно за такива животни като представител на собственика по време на тяхното движение, и които не са предназначени за продажба или прехвърляне на друг собственик,

[…]“.

14 Сред видовете животни, посочени в приложение I към Регламент № 998/2003, са включени кучетата, посочени в част A.

Германското право

15 Член 4 от Наредбата относно вътрешния пазар и предотвратяването на болести по животните (Binnenmarkt-Tierseuchenschutzverordnung, наричана по-нататък „Наредбата за предотвратяване на болести по животните“), който цели именно транспонирането на член 12, буква а) от Директива 90/425, гласи:

„Който по занятие

1. въвежда или внася на територията на Общността животни или посочените в приложение 1 стоки, или

2. иска в рамките на вътрешнообщностното въвеждане или внос да транспортира домашни чифтокопитни животни, уведомява за това компетентния орган преди започване на дейността. Това не се прилага за търговци, за които се изисква разрешение съгласно

член 15, параграфи 1 или 3 или член 14 от Наредбата за предотвратяване на болестите по рибите (Fischseuchen-Verordnung), и за търговци, които са регистрирани или са получили разрешение в друга държава членка във връзка с дейност по смисъла на първото изречение от настоящата разпоредба. Компетентният орган включва обявените търговци в регистър и им издава регистрационен номер“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

16 Pfotenhilfe-Ungarn е организация, регистрирана и призната като благотворителна по смисъла на националното данъчно право, която има за цел както насърчаване на защитата на животните, така и активни действия по защитата на животните. Наред с други дейности, тя предлага чрез своя уебсайт предоставяне на бездомни кучета, повечето от които са взети от центрове за защита на животните в Унгария. Когато дадено лице желае да приеме куче, Pfotenhilfe-Ungarn сключва с него „договор за защита“, с който това лице се задължава да гарантира благосъстоянието на кучето и да заплати сума, възлизаща по правило на 270 EUR. След сключването на договорите съответните кучета се транспортират до Германия от членовете на Pfotenhilfe-Ungarn, където се предават на лицата, съгласили се да ги приемат. Не е налице обаче прехвърляне на собствеността върху тези кучета в полза на посочените лица и в случай на нарушение на „договора за защита“ Pfotenhilfe-Ungarn може да упражни право на отказ от договора. Тя била предоставила по този начин над 2000 кучета между 2007 г. и 2012 г.

17 На 29 декември 2009 г. Pfotenhilfe-Ungarn транспортира 39 кучета от Унгария в Германия. Тъй като са налице съмнения относно здравословното състояние и ваксинацията на едно от кучетата, Министерството разпорежда чрез циркулярно писмо на компетентните местни ветеринарни служби да проверят всички животни от посочената пратка.

18 В това отношение Министерството приема, че Pfotenhilfe-Ungarn не може да се позовава на предвидените от Регламент № 998/2003 ветеринарно-санитарни изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, тъй като транспортът и предоставянето на животни, организирани от последната, представляват икономическа дейност. Поради това намирали приложение разпоредбите на Регламент № 1/2005, така че Pfotenhilfe-Ungarn била длъжна да спази задълженията за уведомяване и регистрация, предвидени в националната правна уредба относно здравето на животните, и по-специално тези по член 4 от Наредбата за предотвратяване на болести по животните.

19 Жалбата на Pfotenhilfe-Ungarn срещу това решение на Министерството е отхвърлена от Verwaltungsgericht (административен съд). Oberverwaltungsgericht (Върховен административен съд) на свой ред отхвърля апелативната жалба на Pfotenhilfe-Ungarn срещу това решение. Впоследствие тя подава „ревизионна“ жалба срещу последното съдебно решение пред запитващата юрисдикция, Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд).

20 Запитващата юрисдикция най-напред иска да установи дали прилагането на Регламент № 1/2005 за отправения пред нея спор е изключено, доколкото съгласно член 1, параграф 5 от този регламент същият „не се прилага при транспортирането на животни, което не се осъществява във връзка с дадена икономическа дейност“. По-конкретно запитващата юрисдикция иска да установи какъв е обхватът на понятието „икономическа дейност“, съдържащо се в тази разпоредба, и доколко е релевантно наличието на печалба или на стопанска цел в това отношение, по-специално с оглед на съображения 12 и 21 от този регламент.

21 На второ място, запитващата юрисдикция иска да се установят условията, при които дадено лице може да се квалифицира като „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“ по смисъла на член 12 от Директива 90/425 („Unternehmer“ в текста на немски език на тази директива). Според тази юрисдикция няма никакво съмнение, че Pfotenhilfe-Ungarn извършва

търговия в рамките на Общността по смисъла на тази разпоредба. Тя обаче счита, че не е сигурно дали тази организация може да се квалифицира като „предприятие“ („Unternehmen“ в текста на немски език), доколкото практиката на Съда изисква в това отношение да е налице икономическа дейност.

22 При тези условия Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Налице ли е транспортиране на животни, което не се осъществява във връзка с дадена икономическа дейност по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005, когато това транспортиране се осъществява от организация за защита на животните, призната като благотворителна, и е предназначено да предостави на трети лица бездомни кучета срещу възнаграждение (минимална такса — „Schutzgebühr“), което

а) не покрива или едва покрива направените от организацията разноски за животното, транспортирането и предоставянето;

б) надвишава тези разноски, но печалбата служи за финансиране на останалите непокрити разходи за предоставянето на други бездомни животни, на разходите за бездомните животни или за финансиране на други проекти за защита на животните?

2) Следва ли организация за защита на животните, призната като благотворителна, да се счита за търговец, участващ в търговията в рамките на Общността по смисъла на член 12 от Директива 90/425, когато въвежда в Германия бездомни кучета и ги предоставя на трети лица срещу неголямо възнаграждение („Schutzgebühr“), което:

а) не покрива или едва покрива направените от организацията разноски за животното, транспортирането и предоставянето;

б) надвишава тези разноски, но печалбата служи за финансиране на останалите непокрити разходи за предоставянето на други бездомни животни, на разходите за бездомните животни или за финансиране на други проекти за защита на животните?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

23 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали понятието „икономическа дейност“ по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща дейност като разглежданата в главното производство, свързана с транспортирането на бездомни кучета от една държава членка в друга, извършено от благотворителна организация с цел предоставяне на тези кучета на лица, които са се задължили да ги приемат като са заплатили сума, която по принцип покрива съответните разходи на тази организация.

24 В това отношение трябва в самото начало да се отбележи, че Регламент № 1/2005 не пояснява обхвата на понятието „икономическа дейност“. При липса на определение в правото на съюза това понятие трябва да се тълкува с оглед по-специално на контекста, в който е използвано, и на целите, преследвани от законодателя на Съюза (вж. в този смисъл решение Szatmári Malom, C-135/13, EU:C:2014:327, т. 31 и цитираната съдебна практика).

25 Що се отнася, на първо място, до контекста, в който е използвано това понятие, трябва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005 този регламент „не се прилага при транспортирането на животни, което не се осъществява във връзка с дадена икономическа дейност“. Тази разпоредба не прави разграничение между икономическите дейности, целящи реализиране на финансова печалба, и тези с нестопанска цел.

26 При все това съображение 12 от Регламент № 1/2005 гласи, че транспортирането за търговски цели не се ограничава до видове транспорт, които включват незабавна обмяна на пари, стоки или услуги, и че то включва по-конкретно транспортиране, което пряко или непряко включва или има за цел финансова печалба. От това съображение обаче не може да се направи извод, че икономическата дейност изисква да е налице печалба или намерение да са реализира печалба, обратно на твърденията на Pfotenhilfe-Ungarn в писменото ѝ становище.

27 Всъщност от съображение 21 от този регламент следва, че не може да се изключи транспортиране с нестопанска цел да представлява в някои случаи икономическа дейност по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005. Както е посочено в това съображение, регистрираните еднокопитни животни често са транспортирани с нестопански цели по-специално за участие в състезания или културни мероприятия. Макар да няма търговски характер, такова транспортиране трябва да бъде извършвано в съответствие с разпоредбите на този регламент.

28 Трябва също така да се вземе предвид по-широкият контекст на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005.

29 Правното основание на този регламент е член 37 ЕО (понастоящем член 43 ДФЕС) и следователно се обхваща от политиката на вътрешния пазар. Съгласно постоянната практика на Съда вносът на стоки или предоставянето на услуги срещу възнаграждение трябва да се считат за икономическа дейност по смисъла на Договора (вж. в този смисъл решения Schindler, C-275/92, EU:C:1994:119, т. 19, Meca-Medina и Majcen/Комисия, C-519/04 P, EU:C:2006:492, т. 22 и 23 и Olympique Lyonnais, C-325/08, EU:C:2010:143, т. 27 и 28). Определящият фактор, който позволява да се приеме, че дадена дейност има икономически характер, е фактът, че тя не трябва да се упражнява безвъзмездно (вж. в този смисъл решение Jundt, C-281/06, EU:C:2007:816, т. 32).

30 За да се квалифицира дадена дейност като „икономическа“, обаче не е необходимо тя да се упражнява с цел реализиране на печалба (вж. в този смисъл решения Smits и Peerbooms, C-157/99, EU:C:2001:404, т. 50 и 52 и Jundt, C-281/06, EU:C:2007:816, т. 33).

31 От това следва, че дейност като разглежданата в главното производство, а именно редовно транспортиране на значителен брой кучета, упражнявана от благотворителна организация с цел поверяване на животните на частноправни субекти въз основа на договор, който предвижда по-конкретно заплащане на парична сума на тази организация, е извършена в рамките на икономическа дейност по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005, дори тази организация да не цели печалба и да не е реализирала такава.

32 Този извод не се поставя под въпрос от факта, че пълната собственост върху кучетата не се прехвърля на лицата, на които са били поверени. Във всички случаи дейности като упражняваните от Pfotenhilfe-Ungarn могат да се считат за предоставяне на услуги за тези лица и следователно за „икономически дейности“ по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005.

33 На второ място, това тълкуване се потвърждава от целите, преследвани с Регламент № 1/2005, а именно защитата на животните по време на транспорт, представляваща основната цел на този регламент, както и премахването на техническите бариери при търговията с живи животни и доброто функциониране на пазарите, посочени в съображение 2 от този регламент (вж. в този смисъл решение Danske Svineproducenter, C-316/10, EU:C:2011:863, т. 44).

34 С оглед на тези съображения понятието „икономическа дейност“ не може да се тълкува ограничително. Както посочва генералният адвокат в точка 53 от своето заключение, ограничаването на обхвата на Регламент № 1/2005 до икономическите дейности, упражнявани със стопанска цел, би застрашило по-конкретно основната цел на този регламент, припомнена в предходната точка на настоящото решение.

35 Ето защо понятието „икономическа дейност“ по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент № 1/2005 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща дейност като разглежданата в главното производство, свързана с транспорт на бездомни кучета от една държава членка в друга и упражнявана от благотворителна организация с цел предоставянето на тези кучета на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, която по принцип покрива съответните разходи на тази организация.

По втория въпрос

36 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали понятието „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“ съгласно член 12 от Директива 90/425 трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася по-специално до благотворителна организация, която транспортира бездомни кучета от една държава членка в друга с цел да ги предостави на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, по принцип покриваща съответните разходи на тази организация.

37 Следва да се провери най-напред дали Директива 90/425 се прилага за случай като този по главното производство.

38 Съгласно член 1, четвърта алинея от нея, тази директива не се прилага за ветеринарните проверки при придвижването между държавите членки на домашни любимци, придружавани от физическо лице и придвижвани под негова отговорност, когато тези придвижвания нямат търговски характер. Тези придвижвания се уреждат от Регламент № 998/2003, доколкото животните се придружават от техните собственици или от физическо лице, отговорно за тях за сметка на собственика по време на тяхното движение, и не са предназначени за продажба или прехвърляне на друг собственик.

39 В това отношение следва да се констатира, че предвиденото в член 1, четвърта алинея от Директива 90/425 изключение уточнява, че домашните любимци трябва да се придружават от физическо лице, което отговаря за тях по време на придвижването. Транспортирането от страна на юридическо лице следователно не е взето предвид за целите на това изключение. Националната юрисдикция трябва да извърши необходимите проверки в това отношение.

40 При всички положения посоченото изключение са отнася само до придвижвания между държавите членки на домашни любимци, които нямат търговски характер. Въпреки че организация, призната за благотворителна, каквато е Pfotenhilfe-Ungarn, не търси реализиране на печалба или не преследва стопанска цел, налице е поне в известна степен сходство между дейността по предоставяне на кучета на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили определена сума, и дейността по продажба на кучета, извършвана в магазини за

домашни любимци, както посочва генералният адвокат в точка 57 от своето заключение. Следователно не може да се счита, че първият вид дейност няма търговски характер по смисъла на член 1, четвърта алинея от Директива 90/425.

41 Ето защо спорът в главното производство попада в приложното поле на Директива 90/425.

42 Поради това, на второ място, следва да се провери дали организация, призната за благотворителна, като Pfotenhilfe-Ungarn, може да се счита за „търговец, участващ в търговията с животни в рамките на Общността“ по смисъла на член 12 от Директива 90/425.

43 От акта за преюдициално запитване личи, че като се позовава на текста на немски език на понятието „търговец“ („Unternehmer“), запитващата юрисдикция си поставя въпроса дали то не се смесва с понятието „предприятие“ („Unternehmen“), така че според тази юрисдикция само лицата, които упражняват икономическа дейност, могат да се квалифицират като „търговци“.

44 Наистина, както отбелязва генералният адвокат в точка 62 от своето заключение, в текста на Директива 90/425 на някои езици се използва термин, който предполага упражняване на икономическа дейност и дори търсене на печалба, по-конкретно в текстовете на немски, английски, нидерландски и шведски език, в които се използват съответно термините „Unternehmer“, „dealers“, „handelaars“ и „handlare“. В текстовете на тази директива на други езици, като например на испански („agentes“), датски („erhvervsdrivende“), френски („opérateurs“), италиански („operatori“), португалски („operadores“) и румънски („operatorii“) език, обаче се използват термини с по-неутрален и общ обхват.

45 При все това понятието „търговец“ не представлява отделно условие, като релевантният критерий за прилагането на член 12 от Директива 90/425 е свързан с извършваната от търговеца дейност, а именно „търговия в рамките на Общността“.

46 Що се отнася до последното понятие, от член 2, точка 3 от Директива 90/425 е видно, че става въпрос за търговията между държавите членки по смисъла на член 28, параграф 1 ДФЕС. Съгласно тази разпоредба, която се съдържа в дял II, отнасящ се до свободното движение на стоки, митническият съюз обхваща цялата търговия със стоки.

47 Съгласно постоянната практика на Съда „стоки“ по смисъла на тази разпоредба са „продукти, които са оценими в пари и които могат като такива да представляват предмет на търговски сделки (решение Комисия/Италия, 7/68, EU:C:1968:51, стр. 626). Това определение обхваща животните (вж. в този смисъл решение Комисия/Белгия, C-100/08, EU:C:2009:537, т. 83). Както отбелязва генералният адвокат в точка 63 от своето заключение, разпоредбите на Договора за ФЕС относно свободното движение на стоки се прилагат по принцип независимо дали съответните стоки се транспортират през национални граници с цел продажба или препродажба, или по-скоро за лично ползване или консумация (вж. в този смисъл решение Schumacher, 215/87, EU:C:1989:111, т. 22).

48 Следователно обстоятелството, че характерът на упражняваната от търговеца дейност се изразява в търсене на печалба, не е определящо за квалифицирането ѝ като „търговия в рамките на Общността“ по смисъла на член 12 от Директива 90/425.

49 На последно място, съгласно съображения 2—4 от тази директива тя цели да премахне пречките пред развитието на търговията с животни в рамките на Общността, в контекста на изграждането на вътрешния пазар, по-конкретно като ограничи ветеринарните проверки само до мястото на изпращане, което предполага съгласуване на основните изисквания за защита на общественото здраве и на здравето на животните.

50 Поради това член 12 от Директива 90/425, съгласно който всички търговци, участващи в търговията в рамките на Общността с посочените в тази директива животни, са задължени по искане на компетентния орган да се регистрират предварително в официален регистър и да водят регистър, в който да се отбелязват доставките, трябва да се тълкува в светлината на тази цел. Официалният регистър на търговците и регистърът на доставките позволяват на компетентните органи както на държавата членка по произход, така и на държавата членка на местоназначение да извършват редовни ветеринарни проверки и ветеринарни проверки на място, необходими за постигането на целите на тази директива.

51 В случай като този по главното производство, в който значителен брой бездомни кучета, чието здравословно състояние по принцип е по-лошо от това на другите кучета, както отбелязват Pfotenhilfe-Ungarn и Европейската комисия по време на заседанието пред Съда, са били транспортирани на групи от една държава членка в друга, преследваната с Директива 90/425 цел за премахване на пречките пред развитието на търговията с животни в рамките на Общността и за съгласуване на правилата за защита на общественото здраве и на здравето на животните не може да се изпълни, ако член 12 от същата директива не се прилага за такова положение.

52 Ето защо на втория въпрос следва да се отговори, че понятието „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“ съгласно член 12 от Директива 90/425 трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася по-специално до благотворителна организация, която транспортира бездомни кучета от една държава членка в друга с цел да ги предостави на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, по принцип покриваща съответните разходи на тази организация.

По съдебните разноски

53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) **Понятието „икономическа дейност“ по смисъла на член 1, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща дейност като разглежданата в главното производство, свързана с транспорт на бездомни кучета от една държава членка в друга и упражнявана от благотворителна организация с цел предоставянето на тези кучета на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, която по принцип покрива съответните разходи на тази организация.**

2) **Понятието „търговец, участващ в търговията в рамките на Общността“ съгласно член 12 от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар, изменена с Директива 92/60/ЕИО на Съвета от 30 юни 1992 година, трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася по-специално до благотворителна**

организация, която транспортира бездомни кучета от една държава членка в друга с цел да ги предостави на лица, които са се задължили да ги приемат, като са заплатили сума, по принцип покриваща съответните разходи на тази организация.

Подписи